

MAGYAR KÜRIR.

Nr. 53.

Indult Bétsből, Pénteken, December' 30-dikán, 1831.

B é t s.

Ő Ts. K. Felsege méltóztatott Dec. 16-kán költ Királyi végzése által Mélt. Kapos Mérei Mérey Sándor Ts. K. Kamarás Urat, a' Fő Méltos. Magyar Udvari Cancelláriánál eddig volt valos. Udv. Tanátsost és Referendáriust, N. Méltós. Székhelyi Majláth György Úr Ő Excja helyébe, kit Ő Felsege Status és Conferentzialis Tanátsossá kegyelmesen kinevezett, a' Méltos. Királyi Táblához Praesidenssé és Personalissá kegyelmesen kinevezni.

F r a n t z i a O r s z á g.

Egy Királyi Végzés melly a' f. h. 14-kén költ, Algirban a' polgári Igazgatást e'képpen rendeli el: 1-ör Algirban a' polgári dolgoknak minden ágaira, a' Finántziára úgy, mint az igazság kiszolgáltatására egy Fő Polgári Igazgató fog felvígyázni — a' ki tsak egyenesen a' Frantzia Ministeriumnak tartozik számadással. 2 or Attól a' naptól fogva, mikor a' jelen végzés Algirban kihirdettetik a' mondott különböző szolgálatok ágainak és polgári törvényszékeknek minden tisztjei a' Fő Polgári Igazgató alatt legyenek. 3-or A' sereg fővezére és a' Fő polgári Igazgató mellett legyen egy Igazgató tanáts, melly a' Fővezérből, mint Elölülőből, a' Fő polgári-igazgatóból a' Fő

katonai-Igazgatóból, a' tengeri erő commandánsából, a' finántzia Fő felvígyázójából és az Uradalmak directorából álljon. A' Fő vezér távollétében az előlői hivatal a' fő polgári igazgató vigye. 4-er Ezt az Igazgató tanátsot, azon a' napon, mellyet annak tagjai előre való megegyezésből határoznak, sőt mindenkor ha az igazgatásnak valamelyik ága úgy kívánja, a' Fő vezér vagy annak távol létében a' Fő polgári-igazgató hívja össze. A' Finántzia Főfelvígyázójánál vagy a' szolgálatoknak ugyan abban az ágában azon személynél, ki annak mindjárt utánna következik, s távol létében a' Tanátsba is meghívódik, legyen a' Titoknoki hivatal. 5-ör A' jelen végzés végrehajtása a' Ministeriumra bízatik.

Királyi rendelés által, Algirban Főpolgári-igazgatónak, Statustanátsos Bátor Pichon neveztetett ki.

A' Pápa Jul. 27 kén költ levelében, mellyet az Ami de la Religion közöl, egy Frantzia Püspöktől környülállásos tudósítást kíván, azon vallásbéli új felekezetről, mellyet, — a' mint hallotta — egy Chatelet nevű Pap állított volna fel ezen nevezett alatt: Frantzia-kathólika-Ekklé'sia, és azt, segítsége ígérésevel egyszersmind arra is felszólítja, hogy az említett vallásbéli felekezet akadályoztatá-

sára sőt elnyomására minden módot elő vegyen.

Párisban a' Debeley me Ur Elöl-
ülése alatt tartatott törvényszék elébe
Dec. 10-kén egy igen nevezetes per vi-
telett. Esmeretes dolog, hogy Lajos,
Henrik Jó'sef Bourbon Hertzeg Aug.
30 kán 1829-ben tett testamentoma ál-
tal, javainak örökösévé az Orleáni Hrg-
nek, 's a' Frantziák mostani Királyá-
nak Fiját az Aumale Hrget nevezte
ki, és hogy ugyan az, egy Feuchere-
s nevezetű Aszszonynak, ki ezen per-
ben fő rollét játszik, 2 millio Frankkal,
valami fekvő jószágot is hagyott testa-
mentomban. Ezen testamentom tétel
után esztendővel a' Bourbon Hrg, erő-
szakos halállal, de a' mellynek szerző-
jét máig sem lehetett kinyomozni, meg-
hal, — a' mikor az ő törvényes örö-
kösei között egy, nevezetesen Rohán
Hrg, a' törvényszék előtt a' fent neve-
zett testamentom megsemmisítése kí-
vánságával elő áll. Henequin Ur mint
ügyvéd a' Hrg Rohán dolgának óltal-
mazását magára vállalván, azt ígérte,
hogy ő ezen Testamentom helytelen vól-
tát, úgy mint a' melly erőszakos kitsi-
karás által lett, mind illendő bizonyá-
gok, mind levelek által megmutatja,
— és némelly előre botsátott közönse-
ges megjegyzései után így beszél: A' ki
a' Bourbon Familiának az Orleáni fami-
liával való állapotját tudja, bizonyosan
megfogja esmeri, hogy a' Bourbon Hrg
nevének és roppant jószágának, — egy
ollyan familiából, melly az övével szün-
telen való ellenkezésben vólt, jószán-
tából semmi esetre sem fog örököst vá-
lasztani. — Magános életében, mellyet
Bourbon Hrg 1815-től fogva a' vadászat
gyönyörűségei között élt, 1822-ben meg-
esmerkedik valami Feucheres nevű
Barónéval, azt magához fogadja és 1824-

ben testamentom szerént a' Szent Leui
és Boissy Uradalmok tulajdonosává ren-
deli. Nem sokkal ezután Feucheres
Barónét a' Király, XVIII-dik Lajos, Ud-
varából kitiltja. Ezen nem várt eset a'
ravasz Aszszonyt részszerént azért, hogy
ezt (az eltiltást) semmivé tegye, rész-
szerént pedig és főképpen hogy magát
a' Bourbon Hrg halála után, — kinek
még életében megérte a' vele (Feuche-
ressel) való kedvetlen bánást, az attól
kapott jószág birtokában megerősitse,
— arra indította, hogy magának párt-
fogót, még pedig hatalmas pártfogót
szerezzen. E' végre Feucheres, hogy
mit tselekedett, a' következőkből ki fog
tetszeni. — Ellent nem állván a' Bur-
bon Hrgnek ezen több ízben tett és sok-
tanúk által be bizonyítható nyilatkoz-
tatása; „hogy ő ugyan külsőképpen
mindenkor tisztelni fogja azt a' familiai
egybeköttetést, melly őtet az Orleáni
Hertzeghez kaptsolja, de azért a' két
familia között soha semmi bizodalom
nem lehet, és így abból örököst magá-
nak, semmi esetre sem választhat; a'
Palais-royalban éppen ezen örökösség-
ről gondolkoztak. De kérdés hogy ve-
gyék arra Bourbon Hrget? Nov. 12-kén
1826 az Antiarque-ban a' következő tzik-
kely jelenik meg: — „Bourbon Hrg a'
Nemouri Hertzegét fijává fogadta és min-
den jószágában örökösnek nevezte.“
Az Orleáni Hrg titoknokja tüstént ír
a' Bourbon Hrg Titoknokjához, melly-
ben az ő Ura nevében jelenti, hogy az,
azon tzikkely beiktatásában semmi részt
nem vett. Azonban levelét azzal rekesz-
ti be: melly sok haszna lenne az Or-
leani familiának ezen Testamentomban,
és millyen nagy szerentséjének tartanak
az ezen házból származott fiúk azt, ha
ők Condé névvel neveztetnének. A' ki-
tett tzikkelyre a' Bourboni Hertzeg azt
mondá: „hogy ő annak aláírásától, a'

mi tudni illik az Orleáni Familia tzelja, egy átaljában idegen. — Ezen planum kivitele, — mellynek 1826 ban kívánt következése nem lehetett, 1829-ben nagyobb tüzzel vétetett munkában. — Feucheres Aszszonyságj fent érdeklett tzeljának elérésére az Orleáni Hrgben erős gyámolt gondolván, arra a gondolatra jön, hogy Interesséjét az Orleáni Hgével öszve kellene kötni. Ezen tzelből Május 10-kén Bourbon Hrghez levelet ír, mellyben azt arra kéri, hogy, a' királyi familia kedve megnyerése, és a' történhető kedvetlenségek eltávoztatása végett, az Aumale Hrgettenné magának örökösévé, tudósítván egyszersmind a' felől is, hogy ő ezen levél-másolatját már az Orleáni Hrggel közlötte. — Azon kedvetlenség sőt boszszúság, mellyet Bourbon Hertzegnek ezen levél okozott, Feucheres Aszszonyságot arra indítá, hogy a'hoz (Bourbon Hghez) másik levelet írjon, mellynek értelme ez: „Minthogy az Ur, az Orleáni Hrggel tett egyezségemet visszavetette, még pedig elég durván, imé ezennel jelentem, hogy az Orleáni Hrg Angliába leendő útazása előtt nékem és az Urnak egy Ist en h o z z á d a t akarván mondani, holnap reggel engem meg fog látogatni. Mellyre nézve kérem az Urat, legyen olyan jó, hogy fölöstökre, mint rendszeren szokott, jöjjön hozzám, így az a' látogatás nem fog az Ur előtt különösnek tetszeni. Ezzel, az írásban teendő felelettől megszabadúl az Ur, egyszersmind pedig ki kerüli azt, hogy a' tudva lévő dologban valami elhatározó választ adjon.“ Sofia. — Nem bizonyos, ha valyon az említett látogatáson a' Hrg jelen volt e', legalább azt az Orleani Hertzegnek mindjárt következő levele kétségbe hozza. „Lehetetlen az Urnak ki nem jelentenem, melly nagy öröm

„érzés foglalta el szívemet azon meg-
„tisztelő lépés hallásán, mellyet Her-
„tzeg Ur Feucheres Aszszonysággal
„tett, és a' mellyről az engem tudósí-
„tott. Atyafiúi kötelelességem értésére ad-
„ni Hertzeg Urnak, melly szerentsés
„lennék én, ha bizonyos új kötelek,
„még szorossabban foglalnának bennün-
„ket egymáshoz, és millyen nagy ditsös-
„ségnek tartanám, ha az én fíjaim köz-
„zül egy valamellyik viselhetné azt a'
„nevet, melly az én Familiám előtt olly
„kedves, 's a' mellyhez olly nagy hír,
„és olly sok nevezetes dolgokra való
„emlékezés vagyon köttetve? Ne uil-
ben Majus 2-kán 1829 Lajos Filep
Orleáni Hrg.“ — A' millyen igaz az,
hogy a' Bourboni Hrg magát nagyon
igyekezett ezen dolognak ellene szegez-
ni, éppen ollyan bizonyos más felől az
is, hogy Feucheres Aszszonyság sem-
mit el nem mülasztott, hogy a' Hrget
feltett tzeljától el vivén, azt, az Orleáni
Hrg kívánsága telyésítésére rábirja.
— 1829-dik eszt. Május havától óta,
a' Hertzegtől a' körülötte lévő szemé-
lyek számtalanszor hallották ezen sza-
vakat: „egész éjtszaka semmit sem alud-
tam, annyira kínoznak ezzel a' Testa-
mentommal. Ha nem testálok, nyugo-
dalmasan nem élhetek.“ Máskor pedig
egy Tisztviselőjéhez, Survál Urhoz
ezt mondá: „Ha mindenemet oda adom,
életemet teszem ki veszedelemre! De
azomban Feucheres Aszszony a' Hrgnek
a' testamentom tételre való kényszeríté-
sén semmit nem tágított. Ugyan telik e'
már egy ollyan öreg embertől, mint a'
Bourbon Hg volt, állhatatos ellentállás?
— Falusi lakhelyéből erőszakosan (a'
mit igen könnyű megmutatni) vájják ki,
's testamentom tenni, Párisba viszik, —
de attól magát még ott is vonogatta.
Arra nézve hogy a' Feucheres kísér-
teteitől megszabadúljon, legjobbnak tar-

totta az Orleáni Hrghez magához való folyamodást, a' mi világos azon hozzá írt leveléből, mellyben a' többek közt ezt mondja: „Hogy az a' dolog „Uram! mellyel foglalatoskodunk, és a' „mellynek végrehajtására Feucheres „Aszszony, minékutánna azt gondolatlanúl az én tudtom és akaratom ellen „meg indította, engem minden lépten „nyomon unszol, — nekem véghetetlen gyötrelmemre van, vehette észre „Uraságod. Azon szomorú dolgokra való „lő vissza emlékezésen kívül, mellyeket azok újítanak meg bennem, ha „meg kell vallanom, más okaim is vannak, mellyek miatt azzal éppen most „nem foglalatoskodhatom. Engem ezen „részben talán erőtlenséggel fognak való „dolni — de hiszem, hogy az Ur, ezen „én, életidőmmel és szomorú környülményeimmel természet szerént együtt „járni szokott gyengeségemnek meg fog „engedni, — és az Urnak nagy lelkeségétől, erántam való barátságos indítólattjától várom, annak elérését, hogy „Feucheres Aszszony, engem ezen tárgyra nézve, — a' mit már egy darab időtől fogva tselekszik, nem fog „többé kínozni. Az Urtól függ, azon „én és ő közte lévő ellenségeskedés „vagy legalább hidegség eltávoztatása, „melly az én életem hátra lévő napjainak szerentsétlenségét megfundálná.“ — Az Orleáni Hrg, erre írt levelének végén ezt mondja: „Az Ur kívánsága tellyesítése végett Feucheres Aszszonyhoz tüstént el fogok menni, — és bizonyossá teszem az Urat „a' felől, hogy én ámbár néki, kötelességem szerént mind a' magam mind „hosszám tartozói nevében szívesen meg fogom azon fáradságát köszönni, mellynel fogva munkás volt abban, hogy az „Ur, jószágainak örökösévé az én familiámat válaszsza és nevezze ki kö-

„zönségesen: mindazáltal azt is tudtára adom, mennyire fájna az nekünk „mindnyájunknak, ha ő az Urnak ismét kedvetlenséget okozna és házi tsendességét megzavarná. Az Urtó véltal megszólíttván kötelességemnek tartom, Feucherest megkeresni az eránt, hogy kéréseivel az Urat többé „ne erőltesse, hanem várja tsendesen „azt, a' mit szíve és a' vele egy vérből származtak eránt való jó akarata, „az Urnak mintegy parantsol.“ — Element ugyan az Orleáni Hertzeg Feucheres Aszszonyhoz: de valyon rávehette e' arra, hogy szándékáról lemondjon? Eppen nem, — mert éppen akkor estve vólt a' Bourbon Hrg és Feucheres között, a' legtüzesebb összejövétel. A' Hrg más nap reggel ezt mondá: „semmire sem mehettem, „a' dologban meg kell egyeznem, mert „már ilyen állapotban tovább élnem „lehetetlen.“ Ezután még kilentz napig habozott a' Hrg. Feucheres kintzó-kéréseivel annyira megharagította a' Hget, hogy magával nem bírván, idegeneknek kellett segítségére előállni, a' kiknek fülök hallottára mondá ezen ezen szavakat: „Aszszonyom! egy előttem olyan gyűlölséges dologgal engemet ennyire kínozni, fertelmes dolog. Ne tartsa tovább kését a' torkomon, — hanem inkább verje belé azt a' szívémbé.“ Ezt a' rémítő ostromot a' Hrg ki nem állhatván, utóljára tsakugyan megadta magát és 30-dik Augusztusban 1829 a' Testamentomot aláírta. — Lehet e' ezt igaz Testamentomnak mondani? vagy meg vólt e' ennek készítésében a' testamentom tevőnek szabadsága? Abból a' gyalázatos jelenésből, melly Aug. 11-kén 1829 Chantillyben történt, által lehet látni, mitsoda nagy erőszak tétethetett ezen tekintetben a' Hrgen. Az nap reggel egy kereszt-fiá-

nak Aubrynak ki ötöt véres ábrázattal találta szobájában ekképpen panaszkodott „Az volt, az, Feucheres, a' ki engemet megvert.“ De nem sokkal azután megbánván ezen nyilatkoztatást, kérte Aubryt, hogy senkinek se szólana. Ebből nyilván való a' Hertzegen elkövetett bánás mód, és az az irtóztató jelenés, melly az ő életének véget vetett. Későbbben megbánván a' Hrg ezen testamentom tételt, azon volt, hogy semmivé tegyen minden, ötöt arra kényszerítő rendelkezéseket, de az erőszak miatt ezen tzeljában sem bóldogúlt. Sok tanúk bizonyítják, hogy a' Bourboni Hrg 1850-diknak Julius hava ólta, háromszor akart a' Feucherestől rajta gyakorlott irtóztató hatalom elől megszökni. Azólta azt az Aszszonyt nem szenvedhette. A' dolgoknak ez az állapota, mellyből bizonyos, hogy a' Hrg, szabadsága megnyerése után, az ő testamentomát illető rendelkezéseit tüstént vissza venni igyekezett, az ő Aug. 26-kán történt halálával végződött. — Hrg Róhán Lajos az említett Testamentom felől tudósítván, szent kötelességének tartotta, a' közönségesen elesmert gonoszságnak végére járni és a' bűnösön boszszút állani.

A' Követek Kamarájának azon két érdemes tagjai, — kikről a' Magyar Kurír 52-dik számú darabjában, úgy volt emlékezet mint kettős viadalt tartott személyekről, — voltak Mauguin és Viennet Urak.

B r a z i l i a.

A' Pegasus nevű hajónak, Bahiából Sept. 1-ső napján történt elindulása előtt kevéssel ott revolutio ütötte ki magát, melly a' lakosokat nem kis rémülésbe hozta. Mert ha szinte, addig míg az említett hajó elindult, sem-

mi nagy zürzavar nem esett is, sőt a' mi vólt, az is tsendesedni látszott: mindazáltal nem ok nélkül lehetett attól félni, hogy a' seregek egy része, melly a' most fenn álló Igazgatást nem szívelheti, Közönséges Társaságot kiált, a' melly után pedig bizonyosan nagy háborúság és verontás fog következni.

A' Frantzia Ujságok, Pernambuco ből érkezett, bizonyos levelek után jelentik. A' katonák Sept. 16, 17-kén a' nevezett városra rohanván, azt elfoglalták és felprédálták. A' többi idegenek ugyan elszaladtak, de a' portugallusoknak 150 terhelt hajóik ki raboltattak. Ezen utálatos ragadozások adtak jelt az ütközetre. A' lakosok, kik a' seregtől elkövetett kegyetlenség alól való megszabadulás végett a' várost először oda hagyták, abba felfegyverkezve tértek vissza kevés idő múlva és a' lerészegedett 's a'nál fogva a' magok védelmezésére tehetetlen katonákat megtámadták, 's rajtok szerentsésen győzedelmeskedtek. A' polgárok részéről igen kevés mind a' megsebesítettek, mind a' holtak száma, de nagy a' másik félről, úgymint a' kik között 100-an meggyilkoltattak, 500-an pedig fogságba estek. Ezen foglyok Rio de Janeiroba küldettek, — a' mint beszélkezek Trinitas és Fernandó szigetekbe fognak büntetésül által szállittatni. — Most az Igazgatószék, a' rablóktól véghez vitt pusztítások helyre hozásában munkálkodik. Az Európai — kivált az Anglus kereskedés tetemes kárt vallott. A' törvényes rend megtartásán kevesen igyekeznek, annyira, hogy Pernambuco lakosainak sorsa, ha tsak az Európaiak, azoknak ezen irtóztató zabolátlanságból való kiszabadításokra nem sietnek, igen bizonytalan. Eppen ezen bizonytalanásban van Rio de Janeiro állapota is. A' hol a' szára-

zon lévő katonaság és a' hajósok között Oct. 6, 7, és 8 napjain szörnyű verekedés történt, azzal a' kimenetellel, hogy azok emezeknek kéntelenek lévén engedni, a' városból magokat vissza vonták. A' mikor a' hajósok, mint Urai a' városnak, az ott fogságban lévő katonaságot kiszabadították 's azokkal együtt vették meg Cobrászigetét. Más nap reggel a' sziget, a' maga megadására felszóllítódott, — nem engedett, — ostrom alá vettetett — az ágyúzás elkezdődött és így vevé ismét egy Bataillon rendes 's ugyan annyi önkentes katonaság ostrommal vissza az említett szigetet. 250 en vitettek fogságra, azok közt amaz, ott, a' népek lázasztásáról híres Barata. — 8 dik Octoberben meglehetős tsendesség volt — ki tudja, meddig tart!

P o r t u g a l l i a.

Minthogy az Ország jövedelmei, annak rendkívül való költségeinek meggyőzésére nem elégségesek, és mivel a' jelen környül állások között, a' korona méltósága fenntartására, a' lakosok személyeinek és vagyonaiknak bátorságos karban való helyheztetésére, elmulhatatlan szükség van, egy királyi rendelés Nov. 12-kén 1200 Contos de Reesből (ezüstben mintegy 3 1/2 millio forint) álló költsönözésre adott hatalmat.

A' minap Portugalliában egy Regiment katonaság fel lázzadt. A' dolognak törvényesen lett megvizsgáltatása után ki jött, hogy azt, a' lázzadásra, bizonyos ember ösztönözte, de a' kinek még eddig nyomába akadni nem lehetett. Ezen személyre nézve a' Politzia a' közelebbi napokban azt hirdettette ki, hogy az, a' ki arról olyan útasítást tesz, melly után a' bűnös, kézre kerülhet jutalmúl 12,000 Kruzadorest kap. Don

Miguel, ugyan ekkor azt is közönségesse tétette, hogy átaljában akármitsoda pártütés vagy az arra tett és teendő próbák bejelentése, a' dolog fontosságához képpest, bizonyos summával, de a' melly 12,000 Kruzadoresnél felyebb nem mehet, jutalmaztassék meg.

N a g y B r i t a n n i a.

Lord Russell az Uj Reform-Billnek az Alsó házba Dec. 12-kén történt bevitele alkalmával így beszélt: „Middön mind az elébbeni Billnek, mind azon rendszabásoknak, — mellyeket szerentsém van az Uraknak eleibe terjeszteni, — hasznairól mélyen halgatók, lehetetlen meg nem jegyezni azt, hogy mind azoknak a' kik az egész Országban történt nagy dolgok előmenetelét vizsgálják, meg kell győződve lenni azon időnek érkezésén, a' middön annak halasztás nélkül való és megelégitő végre hajtása, éppen olyan fontos lett, mint maga a' kérdés. Akármitsoda hasznot reményljenek a' Reformbill pártfogói vagy akármitsoda veszedelemtől rettegjenek annak ellenségei, e'felől tsakugyan senki sem kételkedhetik, hogy mondhatatlan veszedelmes dolog volna, az abban való közönséges megegyezést továbbra halasztani, 's meg kell vallani, hogy a' Parlamentnek szent kötelessége, az eddig volt várakozást, valósággá változtatni. Nem gondolnám, hogy elfelejtkeztek volna az Urak, a' Miniszteri tanács Elölülőjének, ama nemes Grófnak, azon alkalmatossággal a' Felsőházban tett nyilatkoztatásáról, mikor a' Billugyan ott megvetetett, „hogy nevezetesen Ő tsak azért marad meg hivatalában, hogy egy új 's az elébbenihez hasonló hathatós erejű Reform-billt hozhasson be. Ezt az ígéretet tette a' nemes Gróf a' Parlament

és az ő Fejedelme színe előtt, a' mit imé most én telyesen akarok. Tzélom ez alkalmatossággal nem egyéb, mint Uraságtoknak azon változásokra leendő figyelmeztetése, mellyeket az elébbeni Bill, némelly apróbb részeiben szenvedett, — mert alaptételei ugyan azok maradtak. Ezen alaptételek a' kinevező városotokák eltörlésében, — a' választási jussnak, az elaljasodott és kicsiny városoktól való elvevésében; — a' választási jussnak a' nagy és gazdag városokra való általtételében, és új választási juss adásában állanak. A' mi választási jussnak el vételét illeti, jól emlékezhetik a' Ház a' Ministernek azon nyilatkoztatására, hogy a' kinevező városotokák megakadályoztatása végett nagyon szükséges lenne egynehány (de kevés számú) olyan elaljasodott kis városokat és falukat — mellyeknek van ugyan az a' jussok, mellynél fogva a' Parlamentbe tagokat küldhetnek, de a' szabad választásnak kezek közt való megtartását bátorságossá tevő eszközökkel nem birnak — állítani fel, 's azok közt és a' nagyobb mező városok között elválasztó lineát húzni. Az elébbeni billben az első rendhez számlált mező városok meghatározására nézve, alapúl az 1821-diki Népszámlálás vétetett fel, és e' szerént a' választási jusstól mind azon mező városok meg fosztódtak, mellyeknek népességek bizonyos mennyiségre nem megyen. — A' Ministeriumnak ezen tselekedete sok ellenvetésekre adott alkalmatosságot, és tagadhatatlan, hogy, mivel Népszámlálásunk 1831-ben is történt, az ellenvetőknek igazságok, ne volna. Minthogy pedig ezen utóbbi nép számlálás sok helyeken, azon tekintetben, mellyre nézve a' Ministerium azt használhatná, pontosan nints ki dolgozva 's ennél fogva szinte olyan bizonytalan volna; te-

hát a' szóban forgó mező városokra nézve a' házak számát vették sinór mértékül fel a' Ministerek. Hogy ezen utolsó sinór mérték szabad akarattól függő vólt, az efféle rendszabások körül, természetesen úgy szokott lenni. Az Igazgató szék, — a' mint gondolá — ezen részben helyesebbet nem tselekedhetett, mint azt, hogy azon mező városok számát, mellyeknek választási jussokról le kell mondani, valamint az elébbi Billben, 56-ra határozta. Ezen alaptétel szerént némelly mező városok az első rendből, a' másodikba, és megfordítva fognak által menni. — Itt a' beszéllő névszerént számlálván elő azon mező- és nagy városokat, mellyektől a' választási juss részszerént elvétetett, részszerént pedig újonnan adatott — továbbá ezt mondja: A' mi a' választási jusst illeti, ezen tekintetben sohasem vólt az, az Igazgatószék tzélja, hogy az arra jusst adó 10 font sterlingen változtasson. — Tsak némelly mellelleges határozások töröltettek el, p. o. ez: hogy a' házbirtokosnak, a' házat 12 hónapig birni kellett. A' honnan én azzal tartom, és javaslom, hogy minden olyan ház birtokos, kinek abból (házból) 10 font sterling esztendei jövedelme van (illendő betsülést téven fel) élhet Választási jussal. Az az út és mód, melly szerént valamelly ház betsét meg kell határozni, a' Billben elő van adva. A' jelen Bill, a' választási jussra nézve más tekintetekben is sokszor eltávozik az elébbeni Billtől. Az elébbeni bill ellen különösen ez az ellen vetés vétetett, hogy midőn az, a' szabadbirtokoktól a' választási jusst a' mostani birtokos halála után elveszi, minden társaságos jusst (Corporations-Recht) fel bont. Az elébbeni Bill a' meglévő, vagy elkezdett jussal való élést, annak birtokosa haláláig megengede. A' Bill éppen azt tselekszi, tsak hogy egy

lépéssel tovább megy, — és ámbár az-
zal a' rendszabásnak közönséges alap-
tételén semmi sérelem nem esik, de
azomban az a' társaságos tagoknak jus-
saira nézve, nagyon nevezetes pont. Az
új bill nevezetesen, a' szabad birtoko-
soknak a' születés vagy érdem által nyert
jussait minden időben megtartja. Kétség-
kívül nagy javításnak fogják ezt azok
nézni, a' kik a' szabadbirtokosok jussai
megsértéséről panaszkodtak. Az a' vég-
zés pedig, — hogy az olyan szabadbir-
tokosnak, ki a' maga városától vagy fa-
lujától 7 mértföldnyi távolyságra lakik,
voksolásbeli jussa nints, ezentúl is áll.
A' városok választó tisztjeire nézve, a'
kik most képviselőket kapnak, az az új
bill határozása, hogy ezt a' hivatalt min-
denkor a' Mayor vagy más fő tiszt vi-
selje. A' mezővárosoknak határok köz-
zé való szorítása a' Ház tetszésére hagyat-
tik, melly végre annak, az arra ren-
deltetett Biztosság bővebb tudósítása 's
ajánlásai nem soká elébe fognak terjesz-
tetni. A' határok megszorítása vagy ki-
terjesztése, más billnek, külön fog tár-
gyává tételni. Ezek rövideden azon fő
változások, mellyekben a' jelen bill, az
elébbenitől különbözik.

Legújabb Londoni tudósítások sze-
rént a' Reform-Bill az alsó Házban Dec.
7-dikén éjjel olvastatott fel, és 324 vok-
sal elfogadtatott. Ellene 162-ten vok-
soltak.

L e n g y e l O r s z á g.

Az Orosz Tsászár Moszkauból Dec.
7-kén éjtszaka érkezett meg Zarskoje-
Selóba. —

Varsóban, Ő Felségének a' Tsászár-
nak neve napját Dec. 6-kán (18) inne-
pelték.

Mint hogy az Orosz Tsászár kegyel-
mének, magát a' lengyel seregnek már
az a' része is egészen alá adta, melly
Sept. 17-kén Krakóban rakta le fegyve-
reit: az Ő Felsége parantsolatjából an-
nak istökélletes engedelem és Amnestia
adódott.

B é t s.

Bétsben 's a' külső városokban chole-
rában Dec. 26-kán déltől fogva:

Dec. 27-dikén délig megbeteged-
tek 1, kigyógyultak 3-an, meghal-
tak —

Dec. 28-kán délig megbetegedtek
1, kigyógyultak 3-man, meghal-
tak —

Dec. 29-dikén délig megbetegedtek
1, kigyógy. 1, meghaltak —

E' szerént Sept. 14-kétől fogva Dec.
29 kéig megbetegedtek 4089-en, kigyó-
gyultak 2132, meghaltak 1951-en, or-
voslás alatt vagynak még 6-an.

A' pénz folyamat December' 29-ik napján.
közép ár:

A' Státus' 5p.Centes Obligátzióji 85 1/2

Az 1820-béli sorsosok, — —

Az 1821-béli hasonlók, 125 13/16

Bétsvárosa 2 1/2 p. Centes Bankó Obli-
gátzióji, — — for. keltek, mind Conv.

A' Bank-Aktziák keltek 1154 for.ton
Conv. Pénzben.

(Vége a' Második Félesztendőnek.)